

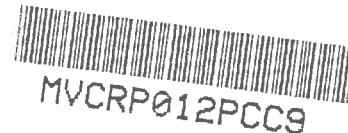
Vypravěno

dne 9.12.15 Zb.

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

PŘÍLOHA

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 12.12.2015
podpis: M. Chovanec

V Praze dne 3. prosince 2015
Č.j.: MV-125314-4/VS-2015

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0500 r

Rozhodnutí

Ministr vnitra příslušný podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal
nar. Abadan-Nigérie, státní občan Nigérie, trvale bytem
(dále také „žadatel“), rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy, (dále také „Ministerstvo vnitra“), ze dne 30. 6. 2015, č.j.: VS-3366/835.3/2-2014, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky, a rozhodl t a k t o:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á.**

Odůvodnění

I.

Prostřednictvím Úřadu městské části Praha 17 podal žadatel žádost o udělení státního občanství České republiky (dále jen „žádost“). Žadatel je státním občanem Nigérie, ženatý, otcem dvou nezletilých dětí. Manželství s českou státní občankou uzavřel v roce 2006. Na území České republiky pobývá od roku 2003, trvalý pobyt mu byl povolen ke dni 21. 8. 2006.

Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 25. 11. 2014 podle ustanovení § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu správní řízení o žádosti přerušilo do 23. 1. 2015 a vyzvalo žadatele k předložení dokladů a potvrzení nezbytných k řádnému projednání žádosti. Žadateli bylo sděleno, že předložení požadovaných listin je nezbytné k úplnému a přesnému zjištění skutečného stavu věci a prokázání splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky ve smyslu ustanovení § 3 správního řádu. Dále tímto usnesením Ministerstvo vnitra v souladu s ustanovením

§ 47 správního řádu informovalo žadatele o zahájení správního řízení (§ 44 správního řádu). Žadatel byl poučen, že má podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu správního řízení a vyjádřit ve správním řízení své stanovisko, respektive vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí, a to až do doby jeho vydání. Ministerstvo vnitra žadatele upozornilo na možnost zastavení řízení ve smyslu ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu v případě, že potřebné listiny, k jejichž předložení byl tímto usnesením vyzván, nepředloží. Žadatel se dostavil uvedeného data společně s manželkou na jednání na Ministerstvo vnitra. Listiny předložil žadatel dne 23. 1. 2015, avšak pod jiným číslem jednacím, které bylo nedopatřením uvedeno na usnesení Ministerstva vnitra o přerušení řízení ze dne 25. 11. 2014 (doklady byly vloženy do jiného spisu). Ministerstvo vnitra řízení o žádosti usnesením ze dne 11. 2. 2015 zastavilo. Proti tomuto usnesení podal žadatel rozklad, kterému podle ustanovení § 87 správního řádu bylo vyhověno (rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 24. 3. 2015).

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí konstatovalo, že žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) a c) zákona o státním občanství, tj. podmínku nejméně pětiletého povoleného trvalého pobytu na území České republiky, a podmínku, že v posledních 5 letech nebyl pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin.

Ministerstvo vnitra konstatovalo, že žadatel nespĺňuje podmínku podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství, tj. podmínku prokázání znalosti českého jazyka podle požadavků stanovených vyhláškou č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky (dále také „vyhláška č. 137/1993 Sb.“). Ministerstvo vnitra konstatovalo, že žadatel podle záznamu o pohovoru konaném dne 20. 6. 2013 u Úřadu městské části Praha 17 neprokázal znalost českého jazyka v souladu s požadovanými kritérii. Žadatel uvedl, že s manželkou je ženatý 18 let a svou znalost českého jazyka v mluvené formě považuje za dostačující. Ministerstvo vnitra konstatovalo, že ze záznamu o pohovoru ze dne 20. 6. 2013 vyplynulo, že žadatel na otázky vztahující se k běžným situacím denního života nebyl schopen plynně a jazykově správně reagovat. Článek z denního tisku, který mu byl předložen, přečetl s obtížemi a jeho obsah nebyl schopen ústně sdělit. Podle názoru Ministerstva vnitra žadatel v českém jazyce velmi špatně komunikuje, hovoří více v angličtině.

Ministerstvo vnitra také konstatovalo, že žadatel porušil povinnosti vyplývající pro něj ze zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, když v roce 2010 nenahlásil v zákonné lhůtě cestovní doklad. Dále Ministerstvo vnitra dospělo k závěru, že žadatel jako samoplátce pojistného na veřejné zdravotní pojištění, (dále

také „pojistné“), od 1. 8. 2011, kdy byl evidován jako osoba bez zdanitelných příjmů, do 30. 11. 2012, opakovaně neplnil povinnosti spočívající v pozdní úhradě pojistného. Z informace o pojištění Všeobecné zdravotní pojišťovny ze dne 13. 12. 2013, (založeno ve spise pod položkou č. 6), bylo zjištěno, že ke dni 8. 10. 2013 aktuální zůstatek na účtu žadatele vykazoval nedoplatek na pojistném ve výši 17 280 Kč a penále ve výši 4 596 Kč. Dlužné pojistné žadatel uhradil v prosinci 2013. Podle vyúčtování pojistného ze dne 19. 1. 2015, (založeno ve spise pod položkou č. 28), lze zjistit, že žadateli bylo ke dni 8. 3. 2014 vyměřeno penále ve výši 5 106 Kč a prominuto mu bylo penále ve výši 3 106 Kč v květnu 2014. Zbytek penále ve výši 2 000 Kč uhradil žadatel v lednu 2015, tj. v době již probíhajícího řízení o žádosti. Žadatel byl dotázán, jak dluh vznikl. Uvedl, že v roce 2011 zahájil podnikatelskou činnost, ale jeho příjmy nedosahovaly takové výše, aby mohl uhradit předepsané zálohy na pojistné. V roce 2012 podnikatelskou činnost ukončil a zaregistroval se na úřadu práce. Ministerstvo vnitra konstatovalo, že žadatel byl u Všeobecné zdravotní pojišťovny veden v kategorii osob bez zdanitelných příjmů, přičemž vykonával podnikatelskou činnost a měl být tudíž veden jako osoba samostatně výdělečně činná. Ministerstvo vnitra dospělo k závěru, že žadatel po celou dobu pojistného vztahu v kategorii samoplátce hradil zálohu na pojistné nižší, než by mu bylo vyměřeno na základě přehledu o příjmech, který podnikatelé mají povinnost každoročně předkládat příslušné zdravotní pojišťovně za účelem vyměření výše záloh na pojistné pro další pojistné období.

Ministerstvo vnitra konstatovalo, že může podle ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství splnění obou výše uvedených podmínek prominout z důvodu hodných zvláštního zřetele. Ministerstvo vnitra rozhodlo, že žadateli splnění dotčených podmínek nepromine, neboť neshledalo žádný důvod hodný zvláštního zřetele, který by to umožňoval:

K neprominutí splnění podmínky uvedené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství Ministerstvo vnitra uvedlo, že žadatel pobývá na území České republiky poměrně dlouhou dobu, je ženatý s českou státní občankou a narodily se mu z tohoto manželství dvě děti, takže si v průběhu dlouhé doby mohl znalost českého jazyka osvojit na úroveň požadovanou ve vyhlášce č. 137/1993 Sb. Ministerstvo vnitra přihlédlo ke stanovisku Úřadu městské části Praha 17, které ponechalo na zvážení Ministerstva vnitra, zda žádosti vyhoví, a konstatovalo, že v případě žadatele tak nebyl shledán důvod hodný zvláštního zřetele, který by mohl vést k prominutí nesplnění uvedené podmínky.

K neprominutí splnění podmínky uvedené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství na úseku veřejného zdravotního pojištění Ministerstvo vnitra uvedlo, že žadatel ještě v lednu 2015, tedy již v průběhu správního řízení o žádosti, musel uhradit dluh na penále ve výši 2 000 Kč. Ministerstvo vnitra konstatovalo, že veřejné zdravotní pojištění je solidárním systémem, jehož řádné fungování, a tím i následné fungování veškeré zdravotní péče je podstatným

způsobem ovlivněno i jeho řádným průběžným fungováním. Nedodržování platební kázně při hrazení pojistného tak fungování tohoto systému podstatným způsobem ohrožuje. Ministerstvo vnitra dospělo k závěru, že tak nebyl shledán žádný důvod hodný zvláštního zřetele, který by mohl vést k prominutí nesplnění uvedené podmínky, neboť žadatel své povinnosti na úseku veřejného zdravotního pojištění neplnil tím, že uhradil pojistné až v souvislosti s podáním žádosti a pak až průběhu řízení o této žádosti (penále).

Splnění podmínky zakotvené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství, tj. pozbytí dosavadního státního občanství, se ve spojení s ustanovením § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), od 1. 1. 2014 neprokazuje.

Ministerstvo vnitra žádosti nevyhovělo na základě výše uvedených skutečností a s přihlédnutím ke stanoviskům Úřadu městské části Praha 17 a odboru cizinecké policie Krajského ředitelství Policie hlavního města Prahy, které ponechaly rozhodnutí o udělení českého státního občanství na uvážení Ministerstva vnitra. Ministerstvo vnitra konstatovalo, že na udělení českého státního občanství není právní nárok.

II.

Proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 30. 6. 2015, č.j.: VS-3366/835.3/2-2014, podal žadatel včasný rozklad.

K nesplnění podmínky zakotvené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství žadatel uvádí, že znalost českého jazyka je pro něj dostačující v rámci běžného styku, snaží se znalost češtiny stále prohlubovat. Konstatuje, že čeština je pro něj velmi složitá, srovnává ji s angličtinou. Má snahu mluvit česky a pomáhají mu dcery, společně s nimi se učí správně česky mluvit. Věří, že znalost českého jazyka se u něj stále zlepšuje.

K nesplnění podmínky zakotvené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství žadatel uvádí, že v době, kdy k dluhu došlo, se dostal do vážné finanční situace. Narodila se mu dcera, nedařilo se mu v podnikání podle jeho představ, nebyl schopen vytvořit dostatečný zisk, který by pokryl náklady na podnikání a životní náklady rodiny. Uvádí, že se vždy snažil komunikovat s úřady a všechny své dluhy uhradil podle svých možností. Uvádí také, že je si vědom svého jednání, které nepokládá za správné, ale v dané době musel volit mezi výdaji, které byl schopen hradit. Prioritou bylo zajištění rodiny. Žadatel uvádí, že během dlouhodobého pobytu bylo toto jeho selhání v oblasti placení závazků jediné.

Žadatel v závěru rozkladu konstatuje, že je řádným „občanem“ České republiky, a to již od svého prvního příjezdu, v České republice má rodinu - ženu a děti, české státní občany. Rád by se stal plnohodnotným členem společnosti.

III.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise ministra vnitra. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ministr vnitra, ve shodě se závěry Ministerstva vnitra, konstatuje, že z listin obsažených ve spise vyplynulo, že žadatel splňuje podmínky podle § 7 odst. 1 písm. a) a c) zákona o státním občanství, neboť má povolen trvalý pobyt na území České republiky po dobu nejméně pěti let a nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin. Splnění podmínky zakotvené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství, tj. pozbytí dosavadního státního občanství, se ve spojení s ustanovením § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), od 1. 1. 2014 neprokazuje.

K podmínce zakotvené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství ministr vnitra konstatuje, že žadatel tuto podmínku nesplnil a její nesplnění relevantním způsobem neodůvodnil, respektive neuvedl důvody, pro které nemohl splnit kritéria stanovená vyhláškou č. 137/1993 Sb. Ministr vnitra vychází z protokolu o prokazování znalosti českého jazyka ze dne 16. 1. 2014 (ve spise založen pod položkou č. 4), ve kterém je zaznamenán výsledek pohovoru – ověřena znalost českého jazyka před Úřadem městské části Praha 17. Vyplynulo z něj, že žadatel neprokázal znalost českého jazyka, podle kritérií zakotvených ve vyhlášce č. 137/1993 Sb., neboť na otázky vztahující se k běžným životním situacím denního života nebyl schopen plynně a jazykově správně reagovat. Byl mu zadán k přečtení článek z denního tisku, jehož obsah nebyl schopen ústně sdělit přítomné komisi. Dále je v protokole uvedeno, že žadateli dělá čtení obtíže (výslovnost), čte s anglickým přízvukem, obsahu textu nerozumí a velmi špatně komunikuje. Ministr vnitra vychází i ze skutečnosti, že žadatel k získání znalostí a osvojení si českého jazyka nevyužívá specializované kurzy, ale využívá výuky, kterou mu poskytuje rodina, respektive dcery. Ministr vnitra se domnívá, že zvolená forma a intenzita výuky českého jazyka, (konverzací s dcerami), není v jeho případě, z důvodů jazykového vybavení - gramatikou, plnohodnotná a neodpovídá intenzivní výuce v jazykových školách nebo jazykových kurzech. Dostatečná znalost českého jazyka je přitom jedním ze základních předpokladů, aby se mohla osoba žádající o české státní občanství plně integrovat s českým prostředím. Dosavadní formu výuky českého jazyka, kterou zvolil žadatel, tj. konverzaci v českém jazyce, kterou vede s dcerami, jak uvedl v rozkladu, ministr vnitra hodnotí jako chvályhodnou, ale ne zcela dostačující, a to zejména s ohledem na věk dcer (rok narození dcer 2010

a 2014); dcery vzhledem ke svému věku nejsou jazykově správně vybaveny, když ještě nejsou ani školou povinné. K tomu ministr vnitra uvádí, že je třeba zdůraznit, že žadatel v České republice žije cca 12 let, jeho manželka je českou státní občankou, se kterou, jak už bylo uvedeno, český jazyk mohl zdokonalovat, zejména v něm intenzivně konverzovat.

Ministr vnitra důvody, které žadatel uvedl v rozkladu, tj. zejména konverzace jazyka s dcerami, prohlubování znalosti češtiny, náročnost češtiny zejména gramatiky, a jeho subjektivní hodnocení o zlepšení znalosti českého jazyka, nevyhodnotil jako důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by mu mělo být nesplnění dotčené podmínky prominuto, neboť smyslem a účelem splnění předmětné podmínky je odpovídající znalost českého jazyka jako základního předpokladu úspěšné integrace žadatele do české společnosti a českého jazykového prostředí, proto její nesplnění neprominul. Žadatel musí být schopen komunikovat v českém jazyce v záležitostech běžného denního života, se kterými se setkává zejména v práci, ve svém volném čase, ale také při vyřizování svých záležitostí na úřadech. Formy zdokonalování znalostí českého jazyka ministr vnitra pokládá za nedostatečné, zejména s ohledem na skutečnost, že jeho gramatické nedostatky nemohou být odstraněny pouze výukou odkázanou na konverzaci s dcerami. Žadatel, jak lze zjistit ze spisu, nemá zdravotní problémy, a proto mu nic nebránilo absolvovat kurzy organizované například společnostmi zaměřenými na integraci cizinců, tzn. své neuspokojivé jazykové znalosti řešit alternativním způsobem. Žadatel se zdržuje na území České republiky od roku 2003, trvalý pobyt mu byl povolen ke dni 21. 8. 2006. Vzhledem k tomu, že učinil tento závažný krok a rozhodl se žít v cizí zemi, měl mít i snahu naučit se alespoň základům českého jazyka. Ministr vnitra dále konstatuje, že žadatel v řízení neuvedl žádné konkrétní skutečnosti, které by mu objektivně ze zdravotních důvodů znemožňovaly osvojit si znalost českého jazyka.

K podmínce zakotvené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství ministr vnitra konstatuje, že žadatel řádně a včas neplnil povinnosti, které mu vyplývají ze zvláštních právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění (zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů), v době kdy byl u Všeobecné zdravotní pojišťovny evidován jako samoplátce, (osoba bez zdanitelných příjmů), tj. od 1. 8. 2011 do 30. 12. 2012. Z informace o pojištěnci ze dne 13. 12. 2013, ve spise založena pod položkou č. 6, bylo zjištěno, že ke dni 8. 10. 2013 dluh na pojistném činil částku 17 280 Kč a penále částku 4 596 Kč. Dlužné pojistné uhradil žadatel v prosinci 2013. Ve vyúčtování pojistného ze dne 19. 1. 2015, ve spise založeno pod položkou č. 28, je ke dni 8. 3. 2014 evidováno penále ve výši 5 106 Kč a ke dni 19. 5. 2014 bylo prominuto penále ve výši 3 106 Kč. Zbytek penále ve výši 2 000 Kč uhrazen dne 19. 1. 2015.

V této souvislosti ministr vnitra konstatuje, že žadatel měl dluh na penále v době již probíhajícího řízení o jeho žádosti ze dne 30. 12. 2013.

Žadatel v rozkladu připouští, že své povinnosti na úseku veřejného zdravotního pojištění neplnil a své pochybení omlouvá tím, že byl ve složité finanční situaci, kdy se mu nedařilo v podnikání, nepodařilo se mu vytvořit dostatečný zisk na pokrytí nákladů na úhradu svých životních potřeb a potřeb rodiny. Uvádí, že si byl vědom svého jednání, ale prioritou byla rodina. Ministr vnitra je toho názoru, že momentálně nepříznivá finanční situace plynoucí z žadatelových neúspěšných podnikatelských aktivit nemůže být sama o sobě považována za důvod hodný zvláštního zřetele, na jehož základě by mu mělo být splnění výše uvedené podmínky prominuto. Ministr vnitra v té souvislosti konstatuje, že na každém, kdo se uchází o udělení českého státního občanství, lze právem požadovat, aby plnil zákonné povinnosti a platil veřejné dávky. Zde je spatřován relativní poměr žadatele ke státu, o jehož státní občanství žadatel žádá, respektování povinností k orgánům České republiky a vnitřní snaha vyznat se ve svých záležitostech, aby mohl dostát svým závazkům vůči České republice. Proto argumentaci žadatele o přednostním zabezpečení rodiny ministr vnitra nemůže akceptovat.

Ministr vnitra se domnívá, že prvostupňový správní orgán v napadeném rozhodnutí se s nesplněním této podmínky vypořádal. Žadatel je téměř po celou dobu svého pobytu na území České republiky státním pojištěncem, tj. v době, kdy byl v evidenci úřadu práce, hradil za něj pojištění stát, a v mezidobí za něj odváděl pojištění zaměstnavatel. Jako samoplátce pojistného, však tyto povinnosti žadatel neplnil. Své dluhy na pojistném uhradil až v průběhu řízení o žádosti a penále uhradil až v lednu 2015, jak je uvedeno výše. Z jeho počínání lze dovozovat určitou míru pochybnosti, zda žadatel bude své povinnosti plnit i jako český státní občan. V dané situaci, kdy celou rodinu se dvěma dětmi finančně zajišťuje žadatelova manželka, není vyloučeno, že i v budoucnu žadatel, v souladu s vysvětlením svých dluhů v rozkladu, upřednostní finanční potřeby rodiny před plněním zákonných povinností, pokud za něj tyto povinnosti nebude plnit zaměstnavatel či přímo stát.

Ministr vnitra na základě výše uvedeného rozhodl způsobem, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, tedy rozklad zamítnout, neboť nesplnění dotčených podmínek ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství, jak už bylo shora uvedeno, neprominul.

Ministr vnitra závěrem konstatuje, že napadené rozhodnutí je souladu se zákonem o státním občanství, bylo řádně odůvodněno, tudíž je přezkoumatelné a vychází ze spolehlivě zjištěného stavu věci na základě podkladů založených ve spise.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

